

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
S z e c h e n y i - u t c z a .
(oszmadiaszin alatt.)

N y i l t e t t e n ü l b e k ü l d ö t t é s b é r m e n t e t t e n l e v e l e k n e m f o g a d t a t n a k e l .

N y i l t t e r i c z i k k e k g a r m o n d s o r a u t á n 30 k r . f i z e t e n d ő .

SZOLNOK-DOBOKA

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAMEGYE ÉS A MEGYEI GAZDASÁGI EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 6 frt — kr
Fél évre 3 frt — kr
Évnegyedre 1 frt 50 kr
Községeknak, egészévre előfizetve 5 forint.

HIRDETÉSI DÍJAK:

egy 30 négyzetűg cm. tért elfoglalóegyszeri hirdetés díja 50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.

Megjelenik minden vasárnap.

A téli estvék.

A téli estvékre egy fontos dolgot ajánlunk e lapok szíves olvasóinak figyelmébe.

Hogy a tél azon időszak, midőn a szellemi önképzésre reá ér a gazda, azt már nálunk is mindenki tudja; de azt még kevesen, hogy a látogatások által mily tökét lehet csinálni a télből. Kis népeknek szellemi látkörük, eszmekörük is igen kicsiny.

Egy szörnyű dolog van nálunk divatba: az asszonyok a divatról, a férfiak a kártyáról és politikáról beszélnek többnyire egymással, ha összejönnek. Brrr! csak úgy vaczog a lelkünk, ha néha vidéken ez élettelen Szibériába lépünk.

Az emberi szellem olyan, mint az aczél és kova, — egyedül mindenik hideg és merev, de ha összeütjük, forró szikrákat ad, melytől még a tapló is tüzet fog!

Ne feledjük ezt soha, — de kivált tél idején. Keressük az összefüveteket, de ne azért, hogy a nyomorult, lélekbutító kártya és politika képezze beszélgetésünk tárgyát. Azok, kik keveset utaztak, keveset olvasnak, sokszor bakot lönek, midőn magasabb eszmekörben forog a beszéd; — de azért nem kell szégyenleni. Napoleon szerint a marschall botot minden közkatonának a borjújában kellene hordani; a ki néha bakot lö is, de ha magasra lö, még mindig jobban teszi, mintha csak vakandokra lödöz.

Rendkívül nagy érték rejlik egy országra nézve abban, ha társas összefüveteleiben a beszélgetés tárgyát az eszmék — és nem a meddő politizálások, hanem közgazdasági tárgyak képezik. Miért lettek oly nagy néppé az angolok? Azért, mert ott ritkán lehet csak egy 10 tagu társaságot is együtt találni, melynek fele legalább is nem különböző világrészekből került volna össze. A társalgás ily társaságokban természetesen csak úgy ugrándozik Ázsiáról át Afrikába s onnan Amerikába, míg — a mi társaságaink-

ban legfeljebb egy megye területén szerzett tapasztalatok képezik az eszmecserék tárgyát.

A másik figyelemre méltó dolog az, mit egy amerikai lap ajánl olvasóinak. Menjenek a gazdák téiben meglátogatni egymás gazdaságát. „Nincs az a rossz gazdaság, — úgy mond — melyben sokat ne tanulhatnánk, ha az nem épen a mi saját alkotásunk. Másoknál meglátjuk a hibát, a mi saját gazdaságunkban nem tűnik fel, — mert az a mienk, t, i. a hiba, s így nem ujság előttünk, s nem figyelünk reá, akárhányszor is elmegyünk mellette. Ha pedig jó és okos dolgokat látunk a más gazdaságaiban, már csak azért is megfigyeljük, mert jól esik, ha másnál gáncsolni valót találunk, s emlékünken marad.”

Ha okosan felhasználjuk a telet a szellemi önképzés mellett a szellemi érintkezésre: többet használ ez egy jó májusi esőnél is, melyről pedig az ismeretes adoma szerint a gr. Károlyi gulyása azt mondta egykor Bécsben, hogy ez többet ér Magyarországon Bécs városánál is.

M—r. F—d.

Megye bizottsági tagok választása.

A november 22-én megejtett megye bizottsági tagok választása következő eredménnyel folyt le: a macskamezei választó kerületben: Fülöp János, Rácz László, Takács Károly, Kiss Kálmán; Szekiben: Sallai András, Kiss Sándor, Budai Mihály, Horváth István, Prasa S. István; Sósmezőiben: Kászonyi István, Buzura Gábor, Timofy Gyula; magyarlápóban: Bárdi Károly, Dr. Bihari Gyula, Szepesi Elek; kováskápolnokiban: Botha János, Paska Gábor, Paska Pál, Csokás Sándor; kap. monostoriban: Pap Ágoston, Avram Miklós, Sovre János, Gajzágó Vilmos, Placsintár Ödön, Kászonyi Jenő, Mihályka Ferencz; magyar derzseiben: Csiki Elek; blv.-váraljaiban: Hersényi László, Bruszt Ignác, Pál István; a

horgospatakiban: Szarvady Pál, Lacheta János, Dr. Incze Béla, Szántó Kálmán, Bárdy Zsigmond; a rohiiban: Kozma Miklós, Kozma Áron, Krémer Lajos, Varga György, Korpogyan Simon, Bulbuk Antal; a szász-újösiiben: Filippán János; a bethleniben: Balog Lázár, Biró Gyula, Dr. Wachsman Ede, Gyárfás Albert, Szarvady József, Farkas Ferencz, Gegő György; a rettegiben: Br. Bornemissza Béla, Kovács László, Oltyán János, Dávid Sándor, Vajda Gyula, Sliám Gábor; a nagyilondaiban: Méder József, Veres Imre, Bardocz Sándor, Halász Ferencz, Eránosz Ferencz; a kishyiresiben: Bodo Sándor, Buttyán József, Tomassán Vincze; a pánczélesehiben: Bándi Lajos, Balázs Máté, Pfeiffer János, Filep István; a Deés-városiban: Sámi József, Nagy Benedek, Miklós Sándor, Czecz Kálmán; a szamos-ujvár városiban: Osztián Kristóf, Mihályfi Imre, Verzar Manó, Gopcsa Joáchim; a esáki gorbóiban: Márkus János, Pongrácz Bndizsár, Pokol István, Berzeneczey Miklós, Kozma Döme, Ballok Károly; az ördögös füzesiben: Csiki György, Bálint János, Lörinczi Menyhért, Benkő János, Ádám Albert és a deésaknai választó kerületben: Svajczér Sándor, Szabó Endre, Marosán János, Medgyes Lajos és Kömives László nyertek legtöbb szavazatot.

Deés várossa közgyűlése.

Városunk a mult hó 27-ikén tartta egy képvisleti gyűlést, melyen a nagy fontosságú tárgyak mellett is nem nagy számmal gyűltek egybe a tagok, s ezek közt első tárgy vala:

1. Tanácsi előterjesztés, mely szerint a szamosi vasszerkezetű híd építési költségéhez 17,000 frt szükségeltetik. Roth Pál képviselő tag nem kételkedik, hogy a mondott összeg valójában még szükséges, de mint képvisleti tag kívánja, hogy ötlet a felől adatokkal győzzék meg. — Elnöklő polgármester erre felolvassa az építészeti hivatalnak egy kimutatását, melyben a kijelölt összeg egyik és másik építőnek lenne folyósítandó. Tüzes Karácson óhajtaná tudni, hogy a hiányzó összeg minő alapon és módon állott elő, ugyan

A „SZOLNOK-DOBOKA” tárczája.

Visszaemlékezések.

Az új év. — A lengyel ifjak. — A nemesség és a parasztok. — Krakko bekebelezése. — Az ex kormányzó. — Egy párbaj. — Pestalozzi és Distervég. — Egy bankett. — Az osztrák nem német. — A német szövetség. — A katonai szervezés. — I. Fridrich és Fricz. — Az állatkert és a bívaj.

XXIII. Boldog újévet! (Prosit Neujahr), e stereotip üdvözléssel találkozáink 1846 kora reggelén Berlin utczáin, melylyel ha szabad kimondanunk a „Krapulás” lakosok sürgős jövés-menés közt egymást röviden üdvözlök.

És egy boldog új év biztató reményével keresők fel mi is annak első napján a királyi kápolnát, melynek egyszerű boltívei alatt a királyi család jelenlétében Strausz János az udvar e főpapja, tartotta impozáns zenés harmonia mellett az egyházi szónoklatot, nagyobb pathossal mint szellemességgel, áldást kérve a királyra, a hazára és az egyházra

Az ünnepi napok s az ezek alatti szünidő után mindenki rendes foglalatossága után kezdett látni, s az egyetem tantermei is megnyilva a jövő menő hallgatók nagyszámától miutegy rajza. Azonban egy néhány napra szokatlan élénkség és jövés-menés lett észlelhető, mely közt a lengyel sipkák az utcán, bent, a termekben az ősi lengyel öltönyök valának láthatók. És a lengyel egyetemi hallgatók sora kezdett gyérülni, mert Galiciában a lengyel ügy érdekében, melynek központja Krakko szabad város vala, a nemesség által tervelt mozgalom ütött ki, s ennek első hire felvillanyozva az ifjúságot, sietének a küzdőterre,

felemelni a lobogót, melyet é s z a k vihara letiport, s a vér áldozatán is megmenteni vagy legalább segiteni, az elbukott nemzet feldarabolt országának gyászorszán.

De a szabadelvűek által örömtapsokkal üdvözlött mozgalomra egy néhány napra jött a szomorú hír, hogy a nemesség által kezdeményezett nemzeti felkelés pénz s földigéreketek által félrevezetett parasztság ellentámadása által a közbejött katonai támogatás mellett: a kezdeményezők vérében lett elfojtva! . . .

Ez időben Estei Ferdinand volt Galicia királyi helytartója, ki 1845-ben Erdélyben királyi biztos, s egyszersmind az üresedésbe jött gubernátorságra aspiráns is volt. Azonban az erdélyi aristokratia egy diplomatiái taktikával keresztül vitte kimaradását, melyre a kis bérczes hon tárait csakhamar el is hagyta.

Krakko megszűnt szabad város lenni, s ezzel a feldarabolt Lengyelország független területének utolsó hantjaira is a bekebelezés sötét fátyola borula.

Egy ily mozgalmas időben a krakkoi véres terekről lesujtott visszatértek közt támadt viadályok nem egy párbajt provokálnak. Németországon az általános műveltség már rég hogy a közép századoknak, az ököl jog e vad alapján úgynevezett elégtétel adást és vevést eltörölte. Az egyetemi törvények szigoruan tiltják, mindezeknek dacára egy studenti párbajnak e napokban tanui valánk. Sajátságos egy eljárás az, midőn az illető felek egész testüket, de főleg a főt és karokat bekötözve, a hosszú német karddal kezdik egymást szabdalni, mignem egyszer a segítők „állj”-t

kiáltanak, a bajvívók kardjaikat leeresztve, ritkán egy arcz karczolásal távoznak.

De ezen mozgalmak közepette az egész német nemzet közszellemét foglalkoztatta Pestalozzi Henrik születése évszázados fordulójának megünneplése. Helvéciában rengett bölcsője, ott hol a magas hegyormok oldaláról százszorososan visszhangzik a szabadság kürtje, ott hol a népes völgyeket a folytonos munka élénk zaja tölti bé, ott látta a napvilágot Pestalozzi. És ha a h i t nagymestere fölkereste, maga körül gyűjté az igénytelen halászokat és vámszedőket, hogy fel-séges elveit keblökbe ültetve, teremtenék meg azon e r k ö l c s i alapot, melyen az emberiség nagy megváltása lehetséges legyen: a szabad föld ez igénytelen szülőttje a keblét hevítő szeretet világával keresé fel az elhagyott k i s d e d e k e t s magakörül összegyűjtve, első alapját tévé le az óvodáknak, első kezdeményezője lett azon okszerű tanításnak, mely az é s z s z a b a d fejlődése által lehetséges.

És a nagy mester elveinek Porosz országban Diestervég, a magyarok e hú barátja vala meghonosítója, ki a bekövetkezett évszázados emléket egy, az ezen szellemben vezetett tanintézet megnyitásával kívánta megünnepelni, mely alkalommal rendezett banquetre minket is meghívott azon férfú, ki útastása által nekünk többször alkalmat szolgáltatott a Poroszországban uralkodó n é p n e v e l é s azon rendszerével megismernedni, — mint külföldi útunknak első és fő céljával, — melynek gyakorlati iránya szerezte meg harezai dicsősségét, teremtette meg hatalmát!

A csinosan felterített asztal körül 70—80-an ültünk, az ízletes étek elköltése mellett a esen-

azért utasítani határozottatott a tanács az okadatolt részletes előterjesztéssel hozni a közgyűlés elébe.

2. A tanács előterjeszti a baromvásártér bérletére vonatkozó jegyzőkönyvet. Deés várossa a a barompiaczon, minden eladott nagy marha után vásárvám czimen 1—15 krt szedett, azonban ez az újabb rendeletekkel nem lévén összeegyeztethető, midőn az belett szüntette, figyelemztetve lett hogy helypénz czimen minden a barom piacra behajtott állat után joga van helydíj szedni. A képviselő testület, hogy ennek értéke felől magát tájékozza, elhatározta azt e folyó év végéig házilag kezelni. Azonban azt a tanács be sem várva kiadta haszonbérbe, de ezen ügy mint idő előtti intézkedés, levettett a napirendről.

3. A községi iskolákra vonatkozó számadások és költségvetések lettek ellátva.

4. Olvastatott a küszöbön álló tagosítás érdekében Kovács Samu tagnak beadott két indítványa, melynek elsőjében felhossa, hogy tekintetbe véve azt, hogy a város jelenlegi terjedelmén tovább nem fejlődhetik, óhajtandó, hogy város, a tul vízihatár részében a Szamos közvetlen közelében a nagyobb és közép birtokosok részére egy egy házas telek földterület szakasztassék ki, mint egy leendő újváros rész alapja, annál is inkább, mert a Szamos völgyében részint kész, részint már kimért vasútak annak célirányos kivitelét lehetővé teszik.

Egyszersmint óhajtandó lenne, hogy a város szélének területén fekvő kisebb birtokosok belső telkeik közelébe kapnák ki illetőségöket,

Továbbá, miután mint az egyes földbirtokosoknak, mind pedig a város minden rendű lakosának érdekében áll, hogy a tejelő marhák részére szükséges közlegelő szakittassék ki, óhajtandó lenne, hogy a tagosítási elhelyezkedés alkalmával Deés városa magának egy oly tagot szakittasson ki, mely állandó legelő helyül szolgálna és azon legeltetés díj biztosítná a városnak bevételeit.

Roth Pál köszönetet szavaz, a város jövődjét szíven hozdozó indítványozónak s lez egy oly fontos s éppen most megoldandó kérdés, hogy annak megoldhatása tekintetéből egy bizottság küldendő ki ezen ügy részletes tanulmányozására.

x + y.

Az E. M. K. E. szolnok-doboka-megyei női választmánya

folyó évi november 27-én megalakult. A vár megyeháza nagytermében e napon ott volt a megye és város női közönségének színe-java impozáns tömegben.

Gróf Bethlen Pálné Tisza Jolán ő méltósága igen szép és lelkes beszéddel nyitotta meg a

des Rajna mentén szűrt vékony borral telt poharat a házigazda hízegő bevezetés után „magyarországra s annak itt jelenlevő lelkes ifjaira emelem — mondá áthatottan — e poharat“, s a felzendülő „hurah“-ra minket egyenkint fölkeresve koccintánk poharat.

E felköszöntőre egyik szomszédom egy badeni szőke ifjú, hazánkat illetőleg több kérdéseket téve föl, s midőn a társalgás rendjén fölhozva, hogy nekünk nemzetiségi tekintetben a többek közt a németekkel is nem kevés bajunk van, erre szemüvegét föltesztve: „bocsásson meg uram — mondá hévvel — az osztrákok nem németek“, melyre hivatkozva hogy a nagy németországra vonatkozó törekvések éppen ausztrián törnek meg, mint ki a német szövetségnek (Bundnak) Frankfurtban székelő központi hatalomnak élén áll, s heves kifakadást tett az ott uralkodó Metternik politikára nézve, mely minden szabadabb mozgalmat lehetlenné tesz, elnyom és üldöz!

Porosz országban a katonai rendszer a népoktatást megelőzőleg több mint egy századdal szervezve lett I. Friedrich által, ki egy sajátágos uralkodó vala. Számátalan gyengéi, vagy ha úgy tetszik kedvtelése valának. Ezeknek egyike volt a pénznek forró szeretete, nagy öröme telt a halomra gyűjtött ezüst tallérok halmazának szemlélésében. Egy másik vágya volt, hogy magának a legmagasabb és szálasabb emberekből állítson be katonákat. És ha hallott vagy tudomást szerzett egy kiváló magas egyéniségről, azt bármily áldozattal nem volt fukar katonának megnyerni, sőt megtörtént, hogy kitűnő magass emberek görbe karját vagy lábát orvosokkal eltörte, s azokat meggyógyította nagy költséggel

gyűlést. A lelkesült közbeszóllásokkal emelt tanácskozásban és az ottan hozott határozatokban nyilvános jelét adták honleányaink, hogy mindannyiszor, ahányszor a haza, megye és város javára czélzó jótékony és kulturális irtézmények közreműködését kívánták, a legnagyobb áldozatkészséggel, erős falanxként sorakoznak, egy szívvél éreznek és egy lélekkel működnek.

A gyűlés következően folyt le: Gróf Bethlen Pálné ő méltósága, mint a gyűlés egybehívója üdvözlőlvén a 110—150 tagot számláló megjelent női közönséget, melybe a megye legtávolabb vidékei is képviselve voltak, — ékes, szép szavakban ecsetelte az összejövetel célját, kiemelve a nők magasztos hivatását a közművelődési egyesülettel szemben. Első sorban is felolvastatta az egyesület országos igazgatóságától érkezett megbízó levelét, melyben a választmány szervezésére és az elnöki tisztség elfogadására lett felkérve. A leirat örvendetes tudomásul vétetvén, elnöknek egyhangulag szünni nem akaró éljenek közt kikiáltatott gróf Bethlen Pálné Tisza Jolán. Közfelkiáltással választattak meg szintén a többi tisztviselek is u. m.: alelnökké Katona Istvánné, Betegh Imréné, Voith Gergelyné és dr. Gajzágó Lászlóné; titkárokká: Hollaky Zoltán, Keresztes Nándor; pénztárosnak: Kabos Sándorné. A választmányi tagok száma 200-ban állapított meg, melynek bővítésére elnöklő grófnő ő méltósága feljogosított.

A választmányi tagok ez idő szerinti névsora: Dr. Almay Ferenczné, Anka Péterné, Bruszt Ignáczné, Brandt Viktorné, Bovánkovics Gyuláné, Bárány Lukácsné, Bárány Terka, Biró Antalné, Benkő Jánosné, Balás Máténé, Burkhárdt Etelka, Bisztrai Károlyné, Bálki Mari, Betegh Kelemené, Bodó Györgyné, Boross Józsefné, Bodor Bertalanné, Berde Sándorné, Biró Istvánné, Biró Józsefné, Bartalis Miklósné, Bartha Istvánné, Budai Mihályné, Bokros Lajosné, Bányai Károlyné, Bárdi Károlyné, Besenczki Antalné, Bárdi Zsigmondné, gróf Bethlen Sándorné, gróf Bethlen Karolina, Biró Gyuláné, báró Bánffy Alice, báró Bornemisza Károlyné, gróf Bethlen Aurélné, gróf Bethlen Gáborné, Bardocz Sándorné, Berenczey Miklósné, Bodó Sándorné, Bernád Józsefné özv. Boér Károlyné, Bónis Rozália, Boga Imréné, Bándi Györgyné, Bauer Mari, Benkő Gyuláné, Czecz Kálmánné, Csomafáy Antalné, Czobel Pálné, Csiszár Farkasné, Czecz Károlyné, Darkó Viktorné, báró Diószegi Ida, Décesey Mariska, Dua Emánuelné, Demsik Gyuláné, Dessewffy Mihályné, Demeter Béláné, Eisenlohr Karolin, Eperjesy Istvánné, Fenyő Lajosné, Ferenczi Endréné, Fekete Dánielné, Fischer Vilmosné, Filep Istvánné, Fodor Ottilia, Flothné Fejérvári Róza, Farkas Fe-

csak hogy magas vitézeinek számát gyarapítsa.

De szeszélyét leginkább éreztette egyetlen fiával Friczczel, a leendő korona-örökösével, ki már gyermek korában lángelméjének előjeleit adta. Atyjával összeütközésbe jöve, a szigorú apahadi törvényszék elé állította, s annak szigorú ítéletét végre is hajtatta, ha az ifju Friczet egy barátja meg nem szökteti, ki ezért életével lakolt. —

Most már tegyünk egy rövid sétát, melyre igen alkalmas a brandenburgi nagy kapunál kezdődő állatkert. Itt százados gyertyán, hárs és cserfák közt szeszélyes alaku virágosportok terülnek, s körülük élénk elelenséggel futkos az eveteknek s a mókusoknak egész serege.

Itt van a Kroll kert, Berlin legnagyobb hangverseny-terme, tul rajta foly a kis Spree vize, mely aligha van akkora mint az egyesült Szamos, de összeszorított medrében kis gőzösök nyílsebességgel járnak fel és le. És ha még lejjebb megyünk találjuk az állatkert bekerített részét, hol egyfelől a délővi kígyók és krokodilok ápoltatnak, a másik szárnyában majmok, oroszlányok és a szelid lámák, ezek közt egy elkorlátozott lak előtt egy mocsáros tó, mely felé közelget egy elhíványozott b i v a j. A korláton kívül áll egy családtya két növendék-gyermekeivel, s mintegy félve mutatja azoknak, magyarázva tüzes szemeit, mutatva hátra álló tülkeit, melylyel rettenetes döféseket tehet. És mi ezt látva, ezt hallva haza gondolva hol háztartásunknak ez állat kiegészítője — szelid mosolylyal fogadók e német alaposságot — onnan szállásunk felé sietve.

renczné, Fejérvári Erzsi, Gaál Jánosné ifj. Govrik Ferenczné, Gyárfás Albertné, Gyárfalvy Mari, Hartmann Sarolta, Hirsch Lipótné, Hankó Ödönné, Hosszu Lászlóné, Halász Ferenczné, Hatfaludy Józsefné, Huszár Györgyné, Horváth Imréné, Herepei Árpádné, Hosszu L. Béláné, br. Horváth Samu-né, Hye Adrienne, Incze Kálmánné, Imre Domokosné, Jekey Zsuzsánna, Kászonyi Jenőné, Klein Frigyesné, mérnökne, Krémer Sámuelné, Krémer Lajosné, Köblös Istvánné, Körösi Ilona, Kovrig Simonné, Kése Elekné, Kepri Józsefné, Katona Elekné, Kászonyi Istvánné, Kovács Sámuelné, Kiss Jánosné, Keresztes Nándorné, Keczei Frigyesné, Lészay Lászlóné, Löw Lajosné, László Lajosné, Mihály Ferenczné, Manu Gáborné, ifj. Mátyás Zsigmondné, Makrai Vilma, Molnos Elekné, Moricz Sándorné, Méder Józsefné, Márkus Jánosné, Miskolczi M. Lajosné, Nikk Ferenczné, Nagy Józsefné, Nyegrucz Kristófné, Nagy Lajosné, Nagy Sándorné, Nagy Istvánné, Nyárádi Izsákné, Ocsvai Polixena, Ocsvai Katalin, Orbán Kelemenné, Pap Farkasné, báró Bornemisza Anna, Péterfy Zsigmondné, Papp Jenőné, Placsintár Ödönné, Péchy Lajosné, báró Pöllnitz Lajosné, Pataky Dánielné, Placsintár Dávidné, Pollák Mórné, Pál Istvánné, Pap Mártonné özv. (deési,) Roth Pálné, Reissig Adolfné, Rácz Lászlóné, Simon Lajosné, Szarvadi Pálné, Sebe Pálné, Szörcey Elekné, Szentpéteri Jánosné, Swaiczter Alexandrin, Szabó Endréné, Szilágyi Albertné, Sahin Anna, Szigethi Zsigmondné, Szappanyos Miklósné, Simay Gergelyné, Schnell Károlyné, Szántó Károlyné, Szegedi Károlyné, Scheint Andrásné, Schilling Ottóné, Szalai Lajosné, Somkeréki Miklósné, Szőnyi Elekné, Szász Dánielné, Székely Sándorné, Szabó Lajosné, Sohár Marczelné, Szentgyörgyi Mórné, Szongott Józsefné, Szentpéteri Laura, Szarvadi Józsefné, Sallak Ferenczné, Simó Lajosné, Szögyéni Jozefin, Surányi Lajosné, Szentiványi Lászlóné, Tüzes Karácsonné, Tischler Domokosné, Tatrossi Sándorné, Torma Istvánné, Torma Stephanie, Tüzes Bogdánné, Tureza Lukácsné, Tömösváry Mártonné, Furkovits Mihályné, Tomán Józsefné, Ujvári Antalné, Ujfalvy Polixena, Voith Gergelyné, Vajda Gyuláné, Weér Zsigmondné, Weér Miklósné, Válya Ferenczné, Vas Imréné, Voith Miklósné, gróf Vass Ádámné, gróf Vass Jenőné, gróf Vass Béláné, Voith Jakabné, Vékony Ferenczné, Varga Györgyné, dr. Wachsmann Edéné, Weér Dezsőné, gróf Vass Miklósné, Veress Imréné, Zámblér Domokosné, dr. Zachariás Józsefné, Zibay Sámuelné.

A választmány elhatározta, illetve elvileg kimondotta, hogy a jövő farsangon 2 jövedelmező mulatságot rendez az egylet alaptökejének gyarapítására a nő-egylettel közösen.

Fejérvári Erzsi kisasszony gyűjtési módul a központ által megindított módot ajánlotta, mely szerint mindenki naponként kiadásából 1 krajczárt megtakarítva, az egylet czeljaira ajánlja fel és e czélból egy kiállított ivet aláíratkozás végett a közgyűlés elé terjesztett és azon fényes eredményre jutott, hogy azonnal 32 tag iratkozott alá; az erre vonatkozó ív nyilvántartás végett pénztárnoknak adatott át.

Igy folyt le a 3-ik női választmány megalakulására egybehívott értekezlet, bizonyosságul annak, hogy a szolnok-dobokamegyei nők tevékenysége iránt az országos egyesület a legszebb reményeket táplálhatja.

H—y.

Színház.

A heti műsor összeállításán már változatoságánál fogva is sikert kell konstataálnunk. Hisszük, hogy a szerepek kissé helyesebb beosztása, több tanulás és gyakorlat után állandó színházunk első évadja mely — mindig emlékezetes marad a művelődési történet könyvében — az igényeknek meg fog felelni, ha az igazgató társulatát operett személyzettel is kiegészíti.

November 24-én Sardou „Váljunk el“ című vígjátéka került színre, az ilyen fajta francia vígjáték, francia szellemesség és humorral van írva és szaloniasága mellett mégis sok könnyedséget követel, nagyon is próbára teszi a szereplőket, mindazáltal Toth Béla (Des Prunell,) Ács Irma (Cyprienne,) neje, Pásztori mint adófelügyelő, Zoltán mint (Des Prunelles,) barátja és Zoltánné vén leánya, sikeres alakítások voltak.

November 28-án vasárnap Gerő Károly „Vadgalambja jött színre telt ház előtt. Gerő Károly-

ban az újabb népszinműírók közt legtöbb ambíció és poezis nyilatkozik, de rabja az új iskolának — a primadonnakultusz, ő is követi azt a themát: „végy egy kedves primadonnát stb. stb.,“ és kész a népszinmű. De az ő primadonnája valami újat, a chablontól eltérőt mutat be, mely ha több psychologióval volna megírva, hősnője lehetne egy nagy drámai műnek. Riezát a pusztának harmat tiszta gyermekét Tolnayné személyesítette a töle megszokott könnyedség és jártassággal, hogy aztán az erdő mélyén nyíló vadvirágnál a harmadik felvonásban mókázó primadonna lesz az elátkozott csárdában, az nem az ő hibája, ki különben az ellentéteket is átmene tileg helyesen használta fel. Julis tökéletes lélektani talány, Galand Mihályt szereti, utána fut, sír, búsul, dalol, s a végén mégis Imre után gyúlasztja szerelmét. Völgyi Katicza mindazonáltal csinosan alakított, úgyszólván bravúrral játszott. Dicső Adalbert az útkaparó „biztos“ habár csak staffage alak, mégis egy teljes jellemrajz, melyet Zoltán sok igyekezettel adott, habár jelleme nem volt magyaros.

Moser „Könyvtárnok“-ában mely november 30-án került színre Paksi „Robert“ nehéz de hálás szerepét, Ács Irma és Völgyi Katicza a naiv leányokat, Hegedüs Marslandot helyesen személyesítették és sűrű tapsokat arattak.

December 1-én „Lili“ 3 felvonásos bohózata adatott s az ujdonság ingerével birt Kovácsicsné Sarolta operette énekesnő fellépte. Magában a darabban sem compositió, sem cselekmény uincs, de mint bohózat fűszerezve kellemes áriákkal egy estét betölthet. Kovácsicsné Lilije kedves alak volt, s habár az út fáradalmain disponáltak egy kissé, mégis a bohózatához szükséges élénk temperamentuma, nem erős de annál kellemesebb hangja az est hőségé tették és keringőjével zajos tapsokat aratott. Bárdi a „trombitájá“-val, Toth Béla nagybácsijával a közönséget folytonos derűtségben tartották. A zenekar kitűnően működött.

December 2-án „Fedora“ Sardou remek alkotású szinműve adatott elő. A darab egy orosz magasabb társadalmi kört mutat be a maga valóságában. Romanoff hercegnő (Ács Irma) Ipanoff Lorisz (Bárdi) ki előbbinek kedvesét megöli fő alakjai a darabnak. A hercegnő az által, hogy Ipanoff testvérét a rendőrségnek kiszolgáltatja, a mi úgy annak, valamint anyjának halálát okozza — Ipanoffban pillanatra a gyűlöletet költi fel ki őt ezért eltaszítja magától. A hercegnő mérget vesz és Ipanoff karjai közt, — ki tettét megbánta hal meg. Ezek a drámai elem kimagasló mozanatai, melyek sok lélektani igazsággal vannak létrehozva. Mindkét előbbi szereplő feladatát helyesen fogta fel és alakításuk dicséretes volt. A közönség tapsokkal adózott. s.

Nyilvános számadás.

A „Szolnok-Dobokamegyei magyar nemzeti színház“ megnyitása alkalmából f. év november 14-én rendezett tánczestély összes bevétele tesz 135 frtot, az összes kiadás 118 frt 36 krt; s így tiszta jövedelem marad a színház alapja javára 16 frt 64 kr., mely összeghez felülfizetéseikkel hozzájárultak: gróf Zichy Antal 9 frt, gr. Teleki Domokos 4 frt, Róth Károly 4 frt, Weér György 1 frt. Fogadják az igen tisztelt felülfizetők a jótékony célj névében a rendező bizottmány köszönetét.

Deésen, 1886. december 1-én.

Placsintár Ödön,

elnök.

Dr. Bonis Árpád,

jegyző.

Csiszér Akos,

pénztárnok.

Köszönet nyilvánítás.

A deési ev. ref. egyházközség elhasadt harangjának újjáöntése céljából gyűjtött alap gyarapítására, Márkus János egyházi tanácsos úr ívének adakoztak:

Szarvadi Pál úr 5 frt, Márkus János úr 3 frt, Gradovics György úr 1 frt, Torma Imre úr 1 frt, Krémer János úr 10 frt, Nik Ferenczné 6 nagysága 10 frt, Miskolczy M. Lajos úr 1 frt, Nádor Béla úr 1 frt, Vállya Ferencz úr 2 frt, Vékony Ferencz úr 2 frt, Veres Imre úr 50 kr, Hatfaludi József úr 1 frt, Br. Bánffy László úr 1 frt, Péterfy Zsigmond úr 5 frt, Nagy Lajos úr 2 frt, Biró Antal úr 1 frt, Székely József úr 50 kr, Voith Gergely úr 10 frt, gróf Kornis Viktor úr 2 frt, Dr. Hankó Ödön úr 1 frt, Tüzes Kará-

cson úr 1 frt, Br. Inczédi József úr 50 kr, Bokros Lajos úr 1 frt, gróf Teleki Domokos úr 5 frt, Kádár József úr 1 frt, Dr. Bónis Árpád úr 50 kr, Bokros Andor úr 1 frt, Beczö József úr 1 frt, Kiss Mihály úr 2 frt, Katona Károly úr 5 frt, Bród Lőrincz úr 3 frt, Mann Gábor úr 1 frt, Egy valaki 1 frt, Eperjesy István úr 5 frt, Göczi Károly úr 3 frt, Magyar János úr 1 frt, Platsintár Ödön úr 1 frt, Szarvadi Adolf úr 1 frt, Jakab Károly úr 1 frt, Bodor Bertalan úr 2 frt. Összesen 103 forint.

A midőn t. adakozók nyilvánosan nyugtáztatnak, fogadják a gyűjtő faradozásaiért és az adakozók szíves adományaikért az egyháztanács hálás köszönetét.

A deési ev. ref. egyháztanács 1886. november 20-án tartott üléséből.

Nagy Benedek,

egyházi jegyző.

VEGYESEK.

— **Megyénk** közigazgatási bizottsága rendes havi ülését folyó hó 17-én délelőtt 10 órakor tartja meg.

— **Törvényhatóságunk** bizottságának rendkívüli közgyűlése folyó hó 28-ára hivatott össze. A közgyűlés tárgysorozatát közelebbi számunk hivatalos rovatában fogjuk hozni.

— **Kinevezések.** A deési törvényszék elnöke Lázár Sándor díjtalan joggyakornokot, a vezetése alatti kir. törvényszékhez díjas joggyakornokká nevezte ki. — A m. kir. pénzügyminiszter Csépi József kolozsvári kir. adóhivatali tisztet a magyar-láposi kir. adóhivatalhoz ellenőrré nevezte ki.

— **Ipolyi Arnold** nagyvárad püspök folyó hó 2-án délben szívészélhűdésben meghalt. Ravatala fölött gyászol a róm. cath. egyház, a tudomány és művészet.

— **A szolnok-dobokamegyei** tanítótestület központi köre december 1-én igen érdekes tárgysorozatu gyűlést tartott, melynek ismertetését jövő számunkban fogjuk közölni.

— **Az erdőőrök szakvizsgája** ügyében a földmívelési miniszterium által a belügyminiszteriummal egyetértőleg kibocsátott utasítás oda módosítottatott, hogy a 2. §-ban megjelölt 24 éves életkor helyett a vizsgát tevő csak a 20 éves életkor betöltését tartozik igazolni.

— **Hymen.** Mezey Ludmillát, Mezey Lajos p. ü. titkárnak kedves, művelt leányát a napokban jegyezte el Ajtay Ákos kéthelyi birtokos.

— **Lönhart Ferencz** erdélyi püspök, főpásztori körlevélben felhívja püspöki kerületének papságát, hogy műipari tárgyakban való szükségletét építkezések és berendezések alkalmából csak is hazai ipari készítményekkel fedezzék.

— **A Demeter és Kiss** könyvnyomda tanonczul elfogad egy jó családból származó fiatalot, ki egy, vagy két gymnasiumot vagy annak megfelelő reál osztályt végzett.

— **Gyászhir.** Alólirottak a maguk és minden közeli és távoli rokonok nevében szomorúan jelentik, hogy a jó férj, testvér és rokon Galgói R á c z A l b e r t életének 54 ik, s boldog házasságának 27 ik évében, hosszas szenvedés után folyó hó 1-én d. u. 5 órakor jobblétre szenderült. Béke poraira! Özv. Rác Albertné szül.: Kovács Juliánna mint az elhunyt özvegye. Rác Róza férjezett Lázár Istvánné, Rác Lajos, Rác József, Rác István, mint testvérek. Blenkopolyán, 1886. december 2.

— **Klapka György emlékiratai** megjelentek Zürichben német fordításban a szerző arcképével. Maga a szerző ültette át művét, mely Magyarországnak 1820—48-ig terjedő fejlődése, a szabadságharc és az emigráció történetéből mond el érdekes dolgokat. A német kiadás előszavában Klapka sajnálattal említi, hogy a Magyarország iránti egykori rokonszenv, melyet a németek éreztek, nagyobbára elpárolgott. De reméli, hogy ama napon, melyen Magyarország mint a németiség védbástyája az északról és keletről özönlő néparadattal szembe fog szállni, Német és Magyarország közt helyre áll a régi barátság s az igazság jogaiba lép.

— **A bolgár kérdés.** A nyilatkozatok, melyeket legutóbb az osztrák-magyar, angol, olasz és német államférfiak és félhivatalos közlönyök tettek, meglehetősen tisztán mutatják, hogy Oroszország, ha keleten tovább erőszakoskodnék, egész

Európát szemközt találná és a kétes viseletű francia köztársaságra sem számíthatna. Az orosz lapok egy része már hirdeti is, hogy magára kell hagyni a háládatlan Bulgáriát. Csak a legtöbbször érthetetlen török kormány látszik még mindig orosz kézre dolgozni.

— **Apró hírek.** A magyar írók segélyegylet igazgató bizottsági ülést tartott, melyben a titkár bejelenté a primás-bibornok Simor János 6 hercegsége jubiláris nagy alapítványát, mely már tizezer forintban be is van fizetve az egylet pézartárába, — **A Rotschild-csoport** ujabban 11,800.000 frtnyi papirjáradékot vett át a magyar pénzügyminisztertől. — **Az erdélyi posztó** jó keletre talált Szarvason, hol az értelmiség majdnem kivétel nélkül erdélyi posztóból készített ruháit; ha sokfelé követnék a példát, nem volna inség az erdélyi posztóiparosok közt. — **Belgrádból** illetékes helyről alaptalannak nyilvánítják azt a világgá repült hirt, mintha Milán király ellen irányuló összeesküvést fedeztek volna fel. — **Vilmos** német császár hetfőn a birodalmi gyűlés elnökségének fogadásánál kifejezte reményét a béke fenntartása iránt, aztán mindjárt nagyon kiemelte a hadsereg erősítésének szükségét. — **Magyar tanfolyam** nyílt Beszterczén dr. Havas Gyula tanfelügyelő vezetése alatt s hatvanál több hallgató jelentkezett, köztük több nő is. — **Tizenhárom szabósegéd** Kolozsvárt kötelezte magát, hogy naponként két-két krajczárt tesz perselybe az erdélyi kultúregylet javára. — **Magyar nyelvterjesztő-egylet** van alakulóban Orsován; a kezdeményezés érdeme Paulovics Miklós szolgabíróé. — **Viktória** angol királynőnek, Beatrice hercegnő ujszülött kis fiacskájával együtt, most 26 unokája van. — **A londoni kód** a mult héten ereszkedett le először az angol fővárosra, még pedig rég nem tapasztalt sűrűséggel. —

KÖZGAZDASÁG.

Franciaország gyümölcstermelése.

A gyümöcsenyésztés emelésének és meghonosításának érdekében a megye s a gazdasági egylet és maga a kormány is vándor tanára által sokat, mindent megtett: s mégse igen dicsekedhetünk annak, haszonhajtó fölvirágzásával. És hogy még fokozatosabb érdekeltséget keltsünk fel iránta, itt közöljük Franciaország gyümölcstermelésének egy kevés részletes ismertetését.

A statisztikai felvételek szerint Franciaország gyümölcstermelése középtermésű években maggyümölcsből 65 millió frank és csontárgyümölcsből 21 millió frank értéket képvisel; az évenkénti kivitel pedig friss és konzervált gyümölcsből 28 millió frankra becsülhető.

Mezőgazdaságunkra nézve tehát a magas fokon álló francia gyümölcstermelés, mely fejlődését nem csupán a kedvező éghajlati viszonyoknak, hanem lakosai intelligenciájának is köszönheti, tanulságos példa, hogy intelligens szakszerű kezelés mellett a földbirtok mily értéket rejt magában és kivált a kisbirtok az észszerű kihasználás által a talaj értékét mennyire növelheti, melylyel együtt növekszik és erősödik az összeség nemzeti jóléte.

Franciaországban mindenféle gyümölcs termeltetik, azonban a talajviszonyokhoz és a fagyasztási piacokhoz mérten vannak egyes különálló termelő vidékek, melyekben csak egy fajta gyümölcs és ez tömegesen állítatik elő.

Kezdjük a bemutatást a legkiválóbb csemege gyümölcsön, az ő s z i b a r a c z k o n, melyet íz, nagyság és mennyiség tekintetében felülmúlhatatlanul termel Franciaország. A francia őszi barackk termelés központja Montreuil; a montreuilli őszi barackkok a legkeresettebbek és áruk irányadó a piacra nézve. A redély őszi barackkfák Montreuilben 300 hektár terjedelmű kertben természetnek és 12 millió darab gyümölcsöt szolgáltatnak.

Montreuil látja el őszi barackkkal nemcsak a párisi piacokat és árucarnokokat, hanem Londont és Pétervárt is. Már az 1722-től 1802-ig terjedő években egy montreuilli gyümölcstermelő évenként 10,000 darab őszi barackkot termelt kertjében. Azonban az őszi barackk nemcsak mint redélyfa jövedelmező, hanem szőlő és gyümölcs-

kertekben szabadon tenyésztve szintén tetemes bevételt nyújt; így például Beure községben a szőlőkben szabadon termelt őszi barack körülbelül 40,000 frank évi bevételt szolgáltat.

Az őszi baracknál még majdnem nagyobb kereskedelmi értéke van a sárga baracknak, miután nemcsak friss állapotban adatik el, hanem kivált mint konzerv gyümölcs értékesítettik. Ennek három termelési központja van: Lyon, Clermont és Avignon. Ezen termelési kerületekben némely község évenként 200,000 frankot vesz be a sárga barackból. Maine-et-Loire-megye egymaga 250,000 kiló sárga barackot visz ki évenként míg a párisi piacon az évi fogyasztás 4 millió kiló és bordeauxi kikötőből több millió kilót visznek az angol piacokra.

A sárga barack, mint konzerv óriási kereskedelmi értéket képvisel, kivált a kivitelben; így például Clermontban évenként 3 millió frank értékű barackkízt készítenek és viszik Oroszországba, Angliába, Törökországba és az Egyesült-Államokba. Bordelaisban pedig cukrozott gyümölcsnek dolgozzák fel és évenként több millió ládával szállítanak a tengerészeti élelmezésére, valamint idegen államok számára.

További jelentékeny termelési ágat képez a csemege-körte; ebben már nemcsak a szorosabb értelemben vett kertész és gyümölcstermelő vesz részt, hanem első sorban a francia paraszt és gazda is. A gazda házikertjében a körte, mint törpefa neveltetik, ezenkívül a gazdasági épületek falát a legnemesebb körtefajok, mint redélyfák foglalják el és a gazda a piacokat a legjobb csemege körtével látja el.

A körte fogyasztása egész Franciaországban óriási és válságos nemzeti gyümölcsnek mondható. Tömegesen szállítják Angliába. Pétervárra és Európa északi részére. Az angeri pályaházból júliustól januárig terjedhető hat hónap alatt 100,000 kiló körtét szállítanak el. Chamboureyban egyetlen egy termelő 100,000 darab válogatott körtét visz a piacra, köztük a nagyra becsült „duchesse” és „doyenne” körtéket.

Presles község egyetlen egy nyári körtefajból évenként 100,000 frankot vesz be. A „mouille bouche”-nak nevezett kis nyári körtéből 40,000 kilót hoznak a bordeauxi piacra. Páris környékén a kisebb kertek körte termése 10,000 frank évi bevételt hoznak tulajdonosuknak. Páris évenkénti körte szükséglete 20 millió kiló.
(Folyt. köv.)

HIVATALOS RÉSZ.

Szolnok-Dobokamegye alispánjától.

Sz. 10,720.—1886.

Mindenik járási főszolgabíró úrnak!

A községekről szóló folyó évi július hó 23-án életbe lépett 1886. évi XXII. törv. cz. 145. §-a a község szegényeinek ellátásáról és az ezen célból szükséges szegény alap létesítéséről rendelkezik.

Minthogy a törvény ezen intézkedésének foganatosítását belügyi m. kir. Minister úr ő nagyméltósága idei július hó 30-án 30,392. sz. körrendeletével elrendelte, szükségesnek tartom előzetesen mindazon intézkedéseket megtenni, melyek folytán a községek önkormányzati jogoknál fogva képviselői gyűléseikben a szegény alapok létesítésére nézve intézkedéseket téve ebbeli határozataikat a megye bizottsága elé terjesszék.

Az ügy állásának felvilágosítása, s így a félreértések kikerülése céljából és a községek tájékoztatása végett előzetesen megkívánom jegyezni, hogy habár itt a központon a megyei kegyeletház létesítésével (mely a községek hozzájárulásával eszközöltetett) némileg a szegények ellátásáról gondoskova van, mindazon által tekintve, hogy az intézet összesen csak 20 egyént képes ellátásra befogadni, s tekintve, hogy az intézet fentartására az e czlra befolyó jövedelmekkel teljesen biztosítva sincs, távolról sincsen azon kötelezettségnek megfelelő, melyet a szegények ellátására nézve az idézett törvény első sorban a községekre ruház.

Miből folyólag felhívom tekintetes uraságodat, hogy az idézett törvény 145. §-a 3-ik bekezdése értelmében a hatósága alatt levő községekkel a magukat közsegély nélkül fenntartani

képtelen és eltartásra törvényszerűleg kötelezhető rokonnal nem bíró egyéneket, s ottan hol az egész családról van szó a családi minden egyes tagját nem és kor szerint a legnagyobb pontossággal és szigorú ellenőrzés mellett összeírni és ezen adatokat hozzám legkésőbb folyó évi december 15-ig multhatatlanul beterjeszteni sziveskedjék.

Továbbá felhívom tekintetes uraságot, hogy a hatósága alatt levő községeket utasítsa, hogy a törvény 145. §-a értelmében a szegény alap létesítéséről gondoskodjanak s e tekintetben hozandó határozataikat legkésőbb folyó évi december hó 15-ig tekintetes uraságod közvetítésével a megye bizottsága elé leendő juttatás végett ide mutassák be. —

Itten megkívánom jegyezni, hogy minden esetre kívánatos lenne, ha a községek a szegény alap létesítésére nézve kölcsönösen szövetkeznének (lásd a községi törvény 145. §-át) vagy még helyesebben egy megyei központi szegény alap létesítésének hozzájárulására nyilatkoznának annál is inkább, mert a többször idézett törvény e tekintetben a megyebizottságának intézkedési jogát biztosítván, a szegény ügy biztosabb és czélszerűbb elintéztet nyerne, ha egy nagyobb mérvű, a szűk ségnek teljesen megfelelő központi szegény alap létesítése által a megyei kegyeletház oly kibővítésbe részesülne, hogy az a megyebeli összes szegények ellátására képesülve lenne.

Elvárom minden esetre a tekintetes uraságod tapintatosságától, hogy a községeket e tekintetben teljesen felvilágosítván, oly határozatok hozatalára illetve nyilatkozatok tételére indítja, mely egy központi megyei szegény alap létesítését megkönnyítendi.

Deesen, 1886. évi november 25-én.

Szarvadi Pál,

kir. tanácsos alispán.

Szolnok-Dobokamegye főispánjától.

Szám 1451.—1886.

Pályázati felhívás.

Szolnok-Dobokamegye „Rudolf” közkórházának igazgató főorvosi állása üresedésbe jöven, felhivatnak mindazok kik ezen 800 forint évi fizetéssel és nyugdíj igénynyel egybekötött állást élet-hossziglani kinevezés mellett elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 9. §. II-ik része értelmében felszerelt, eddigi szolgálatukat és életkorukat is kitüntető bizonyítványokkal ellátott kérésüket alólirotthoz folyó évi december hó 15-ig annyival inkább benyujtsák, mert a később érkezettek tekintetbe vétetni nem fognak.

Deesen, 1886. november 4-én.

Br. Bánffy Dezső s. k.
főispán.

Felelős szerkesztő és kiadó: KOVÁCS SAMU.

NYILTTÉR.)*

Felhívás

Manász Venczel gróf Eszterházy István nevében árverést hirdetett a m.-láposi italmérési jogra és a marhabehajtási illeték szedésére 1886. december 8-tól, tekintve, hogy a Pozsonyban 1882. február 27-én kelt szerződés szerint 1887. április 24-ig ezen bérletet én birom, s ezen szerződés bíróság megszűntnek nem nyilvánított, — a törvénytől fogva pedig senki önmagának bírója nem lehet, — felhívom ezennel a vállalkozó közönség figyelmét azon körülményre, hogy én a bérletet a szerződés lejártáig senkinek ki nem adom, sőt ha valaki annak birtokába megháborítana, azt be fogom perelni s összes kárait rajta felvétetni.

Hersch Brecher.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

HIRDETÉSEK.

Sz. 7933.—1886.

2—3. (264)

A magyar-láposi járás szolgabírájától.

Árverezési hirdetmény.

A borkúti összesített birtokossági kezesmájog haszonbérlete folyó év végével lejárván, a birtokosság többségének kérésére annak nyilvános árverezésen leendő haszonbérbe adására folyó év December 17-ik napjának d. e. 9 óráját tűzöm ki, a főszolgabírói irodába hol az árverezési feltételek a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

M.-Lápos, 1886. November 19-én.

Vékony, főszbiró.

1—1

(270)

Visszárverési hirdetmény.

Miután Hersch Brechler naszódilakos a gróf Eszterházy István ur ő méltóságának tulajdonát képező m.-láposi italmérési jog bérlete után járó és szerződési feltételek mellett biztosított haszonbéri kötelezettségnek eleget nem tett. Hersch Brecher naszódilakos és szerződést szegő bérlo kárára és veszélyére a m.-láposi italmérési jog és behajtási vám 1886. december 10-től kezdve, 1887. évi Szent-György napjáig terjedő időre

haszonbérbe

fog adatni, — mely egyszer tartandó árveréstől Hersch Brecher, valamint megbízottjai is kizáratnak.

Az árverés folyó évi december hó 8-án M.-Lápos községházánál, a szokott feltételek mellett megtartatni fog.

Az árverési és szerződési feltételek alólirotnál megtudhatók.

M.-Lápos, 1886. november 27-én.

Manász Wenzl,

gr. Eszterházy megbízottja.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

1—1

(271)

Czitera és fu vola

oktatásra ajánlkozik Vojácsek Ferencz, a színházi zenekar tagja. Értekezhetni a színházi pénztárnál.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Sz. 1328.—1886.

1—2 (268)

Hirdetmény.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy Lábfalva községnek 821 holdnyi területen gyakorolható vadászatijoga az 1887-ik év Január 1-től kezdődőleg hat évre f. hó 20-án d. e. 10 órakor Kozárvárt a körjegyzői irodán bérbe fog adatni.

Lábfalva, 1886. December 1.

Kerebets Henrik, fbiró.

Vékony Károly, jegyző.

Sz. 1328.—1886.

1—2 (269)

Hirdetmény.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy Csicsó-Ujfalu községnek 1894 holdnyi területen gyakorolható vadászatijoga az 1887-ik év Január 1-től kezdődőleg hat évre folyó hó 20-án délelőtt 10 órakor Kozárvárt a körjegyzői irodán bérbe fog adatni.

Csicsó-Ujfalu, 1886. December 1.

Dants Demeter, fbiró.

Vékony Károly, jegyző.

3—3

Hirdetés.

(263)

Magyar királyi igazságügyminiszter úr ő nagyméltóságának 1880. év augusztus hó 30-ról 2386. I. M. E szám alatt kiadott magas rendelvénye értelmében — az erdélyi, a volt Közép-Szolnok-, Kraszna- és Zarándmegyei, ugy a Kővárvidéki részekben — birtok rendezési működő mérnöki jogosítvánnyal lévén felruházva, — 1880. év augusztus 31-ről 2417. I. M. E. sz. a. kelt mérnöki rendtartás 7. §-ban előszabott esküt a deési ngos kir. törvzségi elnök ur előtt 1880. év szeptember hó 23-án letettem.

Mint vállalkozó tagosító mérnök a vállalkozástól ugyan még 1875. évben visszaléptem; — azonban határok, vagy közhelyek felosztása felett, valamint más a mérnöki szakmához tartozó kérdések eldöntése érdekében, — törvényszéki meghívást, vagy kinevezést, — ugyszintén egyesek vagy községek érdekeit képviselni megbízást elfogadok; — mely alkalmakra 39 évi szerény munkálkodásom után szerzett tapasztalataimat érvényesítendő: megbízóimnak érdekében becsülettel és hiven eljárni ígérem; elismert multam is kezeskedvén hiv eljárásomért.

Lakásom jelenben Szolnok-Dobokamegyében Szükerék községben saját ősi birtokomon, u. p. Nagy-Iklód.

Kelt Szükeréken, 1886. november 17-én.

Balog György,

graduált mérnök.